Egy olasz tüdőgyógyász szavai

„Mind elmennek. Némán, alázattal, amilyen alázatos némaságban, munkával és áldozattal telt az életük. Elmenőben van egy teljes nemzedék. Ők azok, akik az élelemért vívott hajszában a légópincékből olykor kitörve a bőrükön érezték a háború bűzét, a nélkülözést és a veszteségeket. Kérges tenyerek, mélyen árkolt arcok mennek most el, s velük együtt távozik a gyilkos napon és a metsző hidegben töltött idők emlékezete. Testek, amelyek atlétatrikóban és újságpapír csákóban tonnaszám hordták a törmelékeket, cementet kavartak, és meghajlították a vasat.

Elmenőben a Lambretták, a Cinquecento és Seicento nemzedéke, az első hűtőszekrényeké, a fekete-fehér tévéké. Lepedőbe csavarva hagynak el bennünket, mint megannyi Krisztus, ők, a gazdasági boom megteremtői, akik életük és verítékük árán felemelték ezt a nemzetet, és olyan gazdasági jóléttel ajándékoztak meg bennünket, amit büntetlenül élveztünk hosszú ideig. Velük együtt távozik most a tapasztalat, a belátás, a türelem, a rugalmasság, a tisztelet és ki tudja, hány órányi elfeledett imádság. Magányosan mennek el, a kezüket senki nem fogja, nem lehelnek utolsó csókot az arcukra.

Mennek a nagyszüleink, országunk történelmi emlékezete, az emberiség kulturális öröksége. Itália tartozik nektek egy KÖSZÖNÖM-mel, 60 millió kedves gondolattal, amely utolsó utatokon elkísér.”

Forrás: Internet